

Dr. Rasmussen skalter og valter med fangenæs helbred på Bredtveit på en måte som de verste leger i de tyske konsentrasjonsleire under krigen ikke kunne ha gjort "bedre". Hvis hun da nedlater seg til å undersøke fangene, er det bare i de aller færreste tilfelle at hun ordinerer medisin som hjelper. De fleste fanger er helt vettskremte, når de skal ril henne og flere av dem vil heller være syke selvom de har store lidelser, enn å utsette seg for dr. R.s trakassier.

Det er muligens saken helt uvedkommende, men hun er breddfull av mindreværdighetsskomplekser. En stud. løyakant av hende (god normann) blev helt skrekkslag-en, da han hørte at hun var blitt ansatt som fengselslege og han uttalte helt ordrett: "Stakkars ulykkelige fanger, som har fått hende som lege. Jeg kjender hende fra stud. ietiden. Hun var breddfull av kompleks og nå får hun altså lov til å rase ut og prøve å bli kvitt noen av disse kompleks ved å misshandle vergeløse fanger" (Denne herrens navn kan oppgis til rette vedkommende) -- Under krigen var dr. R. lege på Skebergveien fengsel. En av fangene på Bredtveit satt på Skebergveien også under krigen. Hun opsøkte som fange d r.h. en denne turde absolutt ikke gjøre noe for hende, da hun som hun sa til fangen var redd for nazistene og å ymerse og gjerne ville stå seg godt med disse. Hun (d r.h.) ville ikke engang gi fangen sovesedler. (Fangens navn står til disposition).

Dr. R. synes at "nazistene" bare får å et de fortjener, når de er syke. Hun er av den mening at alle fangene bare "smaalere", selvom de både har hungerødem og beri-beri, og dette er blitt konstateret av lege utenfor fengslet. Hun er helt suveren og bryr seg ikke om uttalelser om hvorvidt en fange tåler fengselsforholdet eller ikke. Hun anbefaler, såvidt mig bekjent, aldri noen løslatelse.

Hennes behandling av de gravide fanger er også et meget sørgelig kapittel. En av dem, SIGRID SOLLISTAD, fødte sitt barn i bilen, da denne svinget ut fra Bredtveit, for dr. R. hadde ikke funnet det for godt å sende henne på sykehus før i siste liten. S.Sollistad er nu løslatt.

Gravide kvinner har meget få lettelsener på Bredtveit. En av dem, Berit Stensgård (12 års tvangsarb.) fikk først i 7. måned litt grønnsaker og et par egg om måneden. Hun fikk helt til når var å 8. måned ikke lov til å lufte mere enn en time pr. dag. Til å begynne med var hun innelst på en iskold eneselle, som vendte mot nord, siden blev hun flyttet på selle med 9 andre.

-- Hvis fangene vover seg til å opponere mot dr. R. fratras de uten videre den medisin, de muligens har fått av hende, som repressalie. Dette blir også gjort hvis fangene ellers opponerer.

Dr.R. er også medlem av det lokale fengselsstyre sammen med direktør Farn og pastor Dahlen. Det nytter absolutt ikke å klage til direktøren over dr.R. Direktøren er meget "venlig og forståelsesfull", hun lover at noe skal bli gjort, men det blir bare med løftet. Flere fanger mener at dir. Farn er redd for dr. Rasmussen.

Dr. R. er jo også skole-psykiatiker, hvilket må være forferdelig for barne. Det er nesten utrolig å ansette en gammel og ift kvinne som sådan. Man har lov til å gå ut ifra at hun viser samme "forståelse" ovenfor vergeløse barn som hun gjør det ovenfor vergeløse fanger. Hun er en tyrann par excellence, som har fått altfor stor makt med eller uten de ansvarlige myndigheters vidende.

At det ikke der flere fanger innenfor Bredtvedts murer er sendelig ikke dr. R.s førtjeneste. Noen der imidlertid når de kommer ut igjen og alle er ødelagt for livet, psykisk, fysisk, eller en av delene.

For syke, nervøse og "hysteriske" fanger ordinerer hun rett som det er merkeselle. Dette blir frekkt benektet ovenfor Fengselsstyret i Jus.dept. men der er altfor mange vidneprov på at dette er skjedd og skjer til at å et kan skjules i lengd en. Det lokale "Fengselsstyre" på Bredtveit saboterer uten videre de ordrer de får fra J.dept. Fengselsstyre.

Syke fanger, id est tvangsarbeide blir på dr.R.s befaling uten videre satt i selle på fengslet, trass i at de som tvangsarbeidere har rett og lov til å be i brakker. Løslatelse til berkuløse er det heller ikke tale om under dr.R.s

redselssregime, da er det tiensynlig bedre at alle de friske fanger
også blir smittet!
Det er med andre ord en ekstra straff til den av domstolene idømte
straff å være ller å bli syk på Brødveit.
Det er ønske at rette vedkommende blir gjort oppmerksom på tingenes
tilstand, og ikke minst på dr. A., som forøvrig har en trofast hjelper
og håndlanger i "Tortur-marie", søster Marie, en såkaldt sykepleierske
som også er fæl mot fangene.

For oversettelse avskrift tegner
ansverli:-

ARVID HOLT - SEELAND

Tollmgt. 11

tel 41 00 79